

have haft i Jernbaneraadet, og det, vi skulle have her, er en ensidig permanent Standsrepræsentation. Og hvem var det — og nu kommer jeg til det, som jeg berørte et Øjeblik før — hvem var det, der førte an i Kampen mod dette Jernbaneraad? Ja, mine Herrer, det var Folketingets Jurister, hvis De ville gennemlæse de ikke faa Gange, hvor Jernbaneraadet har været til Forhandling her i Salen, saa ville De finde, at Juristerne have været de første til at bekæmpe det Raad, de Jurister, der nu ligefrem magtgraadige gribe efter en Stilling, som de selv have forsøgt at forhindre andre Dele af Befolkningen at komme i Besiddelse af. Det var Juristerne, der gav Vejledning til den forfatningsmæssige Forstaaelse af Værdien af permanente Standsrepræsentationer. Jeg skal tillade mig at benytte denne Vejledning, idet jeg imod det her foreslaaede Retsraad tillader mig at anføre nogle Argumenter, som de Herrer Jurister fremkom med mod Jernbaneraadet. For det første have vi lært af vore fortræffelige Jurister, som ogsaa jeg elsker, at vi skulle ikke omgive Forfatningen med en Kreds af permanente Raad, det er den Lære, som vi have høstet af de Herrer, fordi vi ellers ville komme til at røre, som jeg antydede før, ved noget meget fundamentalt, ved et saa fundamentalt Spørgsmaal som Rigsdagens Forhold til Befolkningen. Vi kunne ikke efter vor Forfatnings Grundsatninger lovfæste et saadant Raad. Vi kunne ikke med den ene Haand forsvare Folketingets Indflydelse paa Lovgivningen i Almindelighed, og med den anden Haand sige, at Sager af special Natur ligge uden for den Befolknings Indflydelse, de skulle paa Forhaand gennemdrøftes og gennemsigtes, inden de kunne komme frem, af den Stand, hvis Interesser de berøre. Vi skulle ikke omgærde Forfatningen med en Kreds af permanente Raad! Saaledes er det vise Raad, den vise Advarsel, som har lydt til os fra Juristernes Side med Hensyn til Jernbaneraadet, og jeg tror heller ikke, det er værd. Lad os tænke, at vi faa dette Retsraad her, lad os tænke os, at vi ved Lov oprettede et Jernbaneraad, at Skatteudvalget, naar det i sin Tid bliver nedsat, kommer med et Skatteraad, som der kan være fuld saa megen Anledning til som dette, et Skatteraad, bestaaende af Bankdirektører for Eksempel til at varetage de Mangler, der kunne være ved den ny finansielle Ordning; at Tuberkulosekommissionen kommer

med et Tuberkuloseraad, Skoleudvalget kommer med et Skoleraad, Hospitalsudvalget med et Hospitalsraad, lad os tænke os, at alle Sager vedrørende disse Omraader, skulle gennemdrøftes i disse Raad og ikke slippe derfra, undtagen de billige dem, saa ville de Herrer kunne forstaa, hvorledes baade Administrationen og Rigsdagen staa i Fare, hvis vi omgærde Forfatningen med en saadan Kreds af permanente Raad. Som det høje Ting fulgte Juristerne, der fraraadede at stadfæste Jernbaneraadet ved Lov, vil jeg ogsaa anbefale ærede Medlemmer at følge det Raad, de den Gang gave, og ikke det, de nu give. Dernæst anførte man fra de Herrer Side, at til at dømme over Lovenes Udførelse have vi den ansvarlige Minister. Ja, det er netop det, vi have, vi have en ansvarlig Minister til at varetage og paase Undersøgelsen af de Mangler, der kunne komme frem under de ny Retsforhold, og vi behøve ikke andet. Ministeren er ansvarlig over for Rigsdagen, Rigsdagen over for Befolkningen, men det Retsraad, her er foreslaaet, er fuldstændigt ansvarsløst. Det har ikke Ansvar for den Maade, hvorpaa det behandler Sagen, hverken over for Ministeren eller over for Rigsdagen, men et saadant ansvarsløst, ensidigt sammensat Standsraad kunne vi dog ikke give vor Billigelse. Endelig er det blevet fremhævet over for Jernbaneraadet, at det er unødvendigt, da Ministeren kan klare sig administrativt, hvilket jeg allerede har anført. Se, disse gamle Læresætninger have vi nemmet af vore Jurister, men jeg vil paa ny opfriske dem for de Herrer. Jeg vil til Slutning gøre den eneste Bemærkning; at det danske Folk er meget mod sin Villie blevet kastet ud i et juridisk Eventyr, nemlig Grundlovsfortolkning. Lad os dog nu ikke med fuld Villie selv kaste os ud i et nyt juridisk Eventyr, hvilket dette let kan blive til, de Herrer se Begyndelsen, De se ikke Udfoldelsen, De se ikke, hvad der kan vokse frem ved, at vi vedtage et saadant Raad. Derfor skal jeg paa Udvalgets Flertals Vegne indtrængende tilraade at udstemme § 1080, og jeg skal slutte med et direkte Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Den højtærede Justitsminister har under denne Forhandling saa ofte taget Standpunkt paa en meget klar og determineret Maade, at det vil være let for Ministeren at besvare mit Spørgsmaal uden at benytte Udenomstalemaader, men med et rent Ja eller Nej. Spørgsmaalet, som jeg stiller til den højtærede Minister, lyder saaledes: Mener